

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 186/2024
15.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Уроша Андрејића, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К бр. 1955/2022 од 07.07.2023. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.737/23 од 12.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 15. марта 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Уроша Андрејића, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К бр. 1955/2022 од 07.07.2023. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.737/23 од 12.10.2023. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу ОДБАЦУЈЕ, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К бр. 1955/2022 од 07.07.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Истом пресудом, на основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и паушала, а на основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени ББ је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр.737/23 од 12.10.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Уроша Андрејића, а

пресуда Првог основног суда у Београду К бр. 1955/2022 од 07.07.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Урош Андрејић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 74. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, или да укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање, те да у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одреди да се одлаже извршење правноснажне пресуде, као и да бранилац окривљеног у смислу члана 488. став 2. ЗКП буде обавештен о седници већа Врховног суда.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Неосновано се у поднетом захтевом истиче да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер су засноване на доказима који су по начину прибављања у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку.

С тим у вези, бранилац окривљеног наводи да је препознавање окривљеног, обављено у просторијама ПС Палилула дана 22.10.2018. године од стране сведока ББ и ВВ, спроведено супротно одредбама Законика о кривичном поступку, обзиром да су сведоци приликом радње препознавања окривљеног били у истој просторији, те имајући у виду да се у оба записника не наводи како су наведени сведоци описали окривљеног, односно које су његове особине навели.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се по оцени овога суда не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 100. ЗКП је прописано, у ставу првом, да ако је потребно да се утврди да ли сведок препознаје одређено лице или предмет, односно њихове особине које је описао, препознавање ће се обавити у складу са чланом 90. овог законика, док је у ставу другом истог члана прописано да ће се препознавање лица у предистражном поступку и у истрази обавити тако да лице које је предмет препознавања не може да види сведока, нити сведок може да види то лице пре него што приступи препознавању.

Из списка предмета произилази да је сведок ББ на записнику о препознавању лица састављеном дана 22.10.2018. године, у који су унети лични подаци сведока, у присуству јавног тужиоца, у посебној просторији за препознавање, где је констатовано

да је започето у 12,05 часова, сведок најпре описао лице, односно окривљеног, након чега је у просторију за препознавање уведено пет лица чије су основне особине сличне онима које су описане, те су сва лица постављена на позиције од 1 до 5, уз констатацију да је сведок ББ изјавио да може да препозна лице са сигурношћу од 90% вероватноће, те указао на лице које се налази на позицији број 3, односно на окривљеног АА. На записнику је констатовано и да је препознавање завршено у 12,10 часова, а потписан је од стране лица које је вршило препознавање, односно сведока ББ, од стране записничара, јавног тужиоца и овлашћеног службеног лица које је обавило препознавање.

Надаље, из списка предмета произилази и да је сведок ВВ на записнику о препознавању лица састављеном дана 22.10.2018. године, у који су унети лични подаци сведока, у присуству јавног тужиоца, у посебној просторији за препознавање, најпре описала лице – учиниоца кривичног дела, након чега је у просторију за препознавање уведено пет лица чије су основне особине сличне онима које су описане и постављена на позицији од 1 до 5, констатовано је да је препознавање започето у 12,15 часова, те да је сведок ВВ изјавила да лице може да препозна са сигурношћу од 100% вероватноће, те указала на лице које се налази на позицији под бројем 2, односно на окривљеног АА. На записнику је констатовано и да је препознавање завршено у 12,20 часова, а записник је потписан од стране сведока ВВ као лица које је вршило препознавање, те од стране записничара, јавног тужиоца и овлашћеног службеног лица које је обавило препознавање.

Како, дакле, из наведених записника о препознавању јасно произилази да је препознавање окривљеног дана 22.10.2018. године од стране сведока ВВ и ББ у свему спроведено у складу са одредбама члана 90. и 100. ЗКП, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и да су засноване на незаконитом доказу.

У преосталом делу, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбачен је као недозвољен.

Наиме, у осталом делу захтева бранилац окривљеног полемиче са исказима сведока ГГ и ВВ и изводи сопствену оцену доказа, те побија валидност записника о саслушању сведока ГГ од 24.11.2014. године, који је према ставу браниоца „од почетка свесно лажно сведочио“.

Поред тога, бранилац у захтеву указује на повреду члана 74. ЗКП, међутим у образложењу захтева не наводи у чему се ова повреда састоји, а у суштини, с тим у вези, указује на повреду одредаба члана 447. став 5. ЗКП истицањем да је бранилац окривљеног дана 11.10.2023. године обавестио другостепени суд о здравственој спречености окривљеног да приступи на седницу већа, а да је дана 12.10.2023. године обавестио и о својој спречености да приступи на седницу већа другостепеног суда.

Како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешна оцена доказа, те повреда одредаба члана 447. став 5. ЗКП у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека

окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић